

Meditatie over Mattheüs 10, 34-42; 13e zondag door het jaar, 28 juni

De evangelielezing van deze zondag is het eind van de tweede van de vijf grote redevoeringen waar omheen Mattheüs zijn evangelie heeft samengesteld. Deze tweede rede wordt meestal de zendingsrede genoemd. In de zendingsrede beschrijft Mattheüs het begin van de werkzaamheid van de leerlingen van Jezus. De twaalf krijgen de taak het werk van Jezus zelf voort te zetten onder de uitdrukkelijke instructie: "Sla niet de weg naar de heidenen in en bezoek geen Samaritaanse stad. Ga liever op zoek naar de verloren schapen van het volk Israël. Ga op weg en verkondig: 'Het koninkrijk van de hemel is nabij.'" (Matth. 10: 5-7). De actieradius van de activiteiten van de leerlingen is nog beperkt. De Samaritanen vallen er buiten en de heidenen al helemaal. Het gaat om de verloren schapen van Israël. Tien van de stammen van Israël zijn weg geraakt! Hoe kan dan het koninkrijk van de hemel nabij zijn? Het twaalftal van de apostelen verwijst immers naar het geheel, de twaalf stammen van Israël.

Hoe komt dat koninkrijk van hemel dichterbij? Wanneer de leerlingen doen wat Jezus heeft gedaan, zal dat vorm krijgen: zieken genezen, doden opwekken, melaatsen reinigen, demonen uitdrijven. Opvallend is dat de leerlingen de opdracht krijgen tijdens hun zendingsreis niets extra's mee te nemen en op zoek te gaan naar plaatsen waar ze welkom zijn, afhankelijk van de gastvrijheid van anderen. Dat is ook de wijze waarop wij moeten omgaan met onze medemensen om het koninkrijk van God dichterbij te brengen. Want de oogst is groot, maar er zijn weinig arbeiders.

Het gedeelte dat vandaag centraal staat, is een lastige tekst. De toon is heel anders dan aan het begin van hoofdstuk 10. Het lijkt erop alsof Mattheüs zich vergist in de tijd, alsof hij schrijft met de actualiteit van zijn tijd voor ogen. Misschien is de tekst een weergave van de situatie van de christenen rond het jaar 70 na Chr. Veel christenen zullen hun vader en moeder hebben verlaten omwille van Jezus' uitleg van de Thora. Zij werden uitgestoten uit de synagoge en gestenigd, omdat ze "afvallig" waren geworden.

Wat moeten we nu met zo'n tekst? Je kunt er mee dreigen, maar je kunt ook zeggen dat het niet zo bedoeld is, dat wij anders lezen en leven als de tijdgenoten van Mattheüs, die geloofden in de spoedige wederkomst van Christus, de tijd van de definitieve afrekening. Wie openstaat voor de mensen die op zijn/haar pad komen, zal beloond worden, ook al geef je iemand maar een beker water. Amen

Dick Akerboom